

Κυριακή της Ορθοδοξίας και Δοξολογία για την επέτειο 200 χρόνων από την έναρξη της Επανάστασως στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Την Κυριακή της Ορθοδοξίας (Α΄ Κυριακή των Νηστειών -13 Μαρτίου) το πρωί στον Μητροπολιτικό Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Ναούσης τελέστηκε ο Όρθρος, η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, η Τελετή για την Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων και η Δοξολογία για τη 200η επέτειο της ενάρξεως της επανάστασως στη Νάουσα προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος.

Μετά το πέρας της Δοξολογίας και σύμφωνα με το τοπικό έθιμο, στο προαύλιο του ιερού Ναού χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς τοπικοί σύλλογοι.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του τόνισε: «Πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ήρνήσατο λέγεσθαι υἱός Φαραώ, μάλ-λον έλόμενος συγκακουχεῖ-σθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ».

Έναν μεγάλο θρίαμβο έορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα, πρώτη Κυ-ριακή τῶν Νηστειῶν, ή Έκκλη-σία μας. Έορτάζει καί πανηγυρίζει τήν αναστήλωση τῶν ιερῶν της εἰκόνων, τίς όποιες εἶχαν κατα-συ-κοφαντήσῃ καί απομακρύνῃ από τούς ιερούς ναούς οἱ άσεβεῖς εἰκο-νομάχοι, διώκοντας συγχρόνως καί έξορί-ζο-ντας καί όσους τίς εὐ-λα-βοῦντο, τίς υπερασπιζόταν καί απέδιδαν σέ αὐτές τιμητική προ-σκύ-νηση, μέ τήν πίστη καί τή βε-βαι-ότητα ότι ή τιμή δέν αναφέ-ρεται στό υἱικό στοιχεῖο τους, αλλά «ἐπί τό πρωτότυπον διαβαί-νει», αποδίδεται στό εἰκονιζόμενο ιερό πρόσωπο τοῦ Κυρίου, τῆς Ὑπε-ραγίας Θεοτόκου καί τῶν άγί-ων.

Καί καθώς ό θρίαμβος αὐτός εἶναι θρίαμβος τῆς όρθοδόξου πίστεως ἔναντι τῶν αίρετικῶν εἰκονομά-χων, οἱ θειότατοι πατέρες θέλησαν νά μᾶς υπενθυμίσουν τά μεγάλα κατορθώματα τῆς πίστεως, όπως τά παρουσιάζει μέ μοναδικό τρόπο ό πρωτοκορυφαῖος απόστολος Παῦ-λος στήν πρὸς Ἑβραίους ἐπι-στολή του, αλλά καί τίς μεγάλες καί άγίες ἐκεῖνες μορφές, οἱ όποιες ανά τούς αἰῶνες θριάμβευσαν διά τῆς πίστεως.

Μία από αὐτές καί ό προφήτης Μωϋ-σῆς. Γεννημένος στήν Αἴγυ-πτο, τήν ἐποχή τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰσραηλιτῶν στούς Αἰγυπτί-ους, υἱοθετήθηκε μέσα στό σχέδιο τῆς προνοίας τοῦ Θεοῦ από τή θυγατέρα τοῦ Φαραώ.

Όμως ἐκεῖνος, όπως γράφει ό απόστολος, άρνήθηκε νά λέγεται υἱός Φαραώ καί νά απολαμβάνῃ τά άγαθά, ἐνῶ οἱ όμοεθνεῖς του υπέ-μεναν τίς κακουχίες καί τίς ταπει-νώσεις τῶν Αἰγυπτίων, καί προτί-μησε νά συγκακοπαθήσῃ μαζί τους στηριζόμενος στήν πίστη του στόν Θεό τῶν πατέρων του, καί όδήγησε στή συνέχεια τόν Ἰσραηλιτικό λαό μακριά από τήν Αἴγυπτο καί τήν καταδυναστεία τοῦ Φαραώ.

Σήμερα όμως δέν έορτάζουμε μό-νο τόν θρίαμβο τῆς πίστεως πού όδή-γησε στήν αναστήλωση τῶν ιε-ρῶν εἰκόνων. Έορτάζουμε καί τόν θρίαμβο τῆς πίστεως τῶν πατέρων καί τῶν μητέρων μας, τῶν ήρωι-κῶν Ναουσαίων, πού σάν σήμερα πρὶν από 200 χρόνια αποφάσισαν νά ξεσηκωθοῦν γιά νά αποτινά-ξουν τόν βαρύ καί καταπιεστικό ζυγό τῆς σκλαβιάς.

Τό ἔκαναν κινού-μενοι από τήν πίστη τους στόν άληθινό Θεό, τήν όποία καταπίεζε

αφόρητα ὁ Τοῦρ-κος δυνάστης, μιμούμενοι, θά μπο-ρούσαμε νά ποῦμε, καί αὐτοί τόν Μωυσῆ. Γιατί καί οἱ Ναουσαῖοι ἀπο-λάμβαναν τήν ὑψηλή προ-στα-σία τῆς μητέρας τοῦ ἐκάστοτε σουλ-τάνου, ὅπως ὁ Μωυσῆς τοῦ Φαραώ, καί εἶχαν προνόμια μονα-δικά, ἀνάμεσα στά ὁποῖα καί τό ὅτι δέν ἐπιτρεπόταν νά διανυκτε-ρεύ-ουν μέσα στήν πόλη μουσουλ-μά-νοι, μέ ἐξαίρεση ἕναν πολιτικό διοι-κητή, ἕναν ἱεροδικαστή καί ἕναν ἀντιπρόσωπο τῆς μητέρας τοῦ σουλτάνου, ἀλλά καί ὅτι οἱ κά-τοικοί της ἦταν ἀπαλλαγμένοι ἀπό τούς φόρους.

Καί ὅμως οἱ Ναουσαῖοι πού ζοῦ-σαν σχεδόν ἐλεύθεροι νά ἀπολαμ-βάνουν τά ἀγαθά τους καί τά προ-νόμιά τους καί νά βλέπουν τήν πόλη τους νά εὐημερεῖ καί νά προ-ο-δεύει μέσα στήν τουρκοκρατού-με-νη πατρίδα, τόλμησαν νά θυσιά-σουν αὐτά τά προνόμια, γιά νά συμπαραταχθοῦν μέ τούς ἄλλους Ἑλλη-νες καί νά ἀγωνισθοῦν καί αὐτοί μέ πίστη στόν Θεό, γιά νά ἐλευθερωθοῦν ἀπό τούς Τούρκους καί νά ἐλευθερώσουν τήν πατρίδα καί τούς ἀδελφούς τους ἀπό τή σκλαβιά.

Ἔτσι, σέ ἀγαστή ἀλλά καί μυστική συνεργασία μέ τούς ἄλλους Ἑλλη-νες ὀπλαρχηγούς καί προκρίτους, ἐπέλεξαν οἱ Ναουσαῖοι αὐτή τή σημαντική γιά τήν Ὁρθοδοξία καί τήν πίστη μας ἡμέρα, τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, γιά νά ἀναστη-λώ-σουν μαζί μέ τίς ἱερές εἰκόνες καί τά ἱερά λάβαρα τῆς ἐπαναστάσεως, καί νά διατρανώσουν τήν ἀπόφασή τους νά ἀγωνισθοῦν μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου μας καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ γιά τόν κοινό ἐθνικό σκοπό.

Ἀκολουθώντας, λοιπόν, καί οἱ πατέρες μας τό παράδειγμα τῶν Ἑλλήνων τοῦ Μοριά καί τῆς Ρού-μελης, συγκεντρώθηκαν τήν Κυ-ρια-κή τῆς Ὁρθοδοξίας τοῦ 1822 στόν Μητροπολιτικό τότε ναό τῆς Να-ού-σης, στόν ναό τοῦ ἁγίου Δημη-τρίου, γιά νά λειτουργηθοῦν καί νά ζητήσουν ἀπό τόν Θεό νά εὐλογή-σει τόν δίκαιο ἀγῶνα τους.

Σύμφωνα μέ τίς ἱστορικές πηγές ὁ Μητροπολίτης Βεροίας καί Ναού-σης ἀπουσίαζε στήν Κωνσταντι-νού-πολη, γι' αὐτό καί τόν ἀνα-πλή-ρωνε κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη ὁ πρω-τοσύγκελλος Γρηγόριος.

Ὁ ναός τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Δημητρίου ἦταν κατάμε-στος. «Ἄπαντες οἱ κάτοικοι, μικροί καί μεγάλοι, ὡπλισμένοι καί ἄο-πλοι, συνῆλθον εἰς τόν ναόν ... ἔνθα ἐτελεῖτο λειτουργία ὑπέρ εὐο-δώσεως τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος».

Μετά τό τέλος τῆς θείας Λει-τουρ-γίας ἐψάλη Παράκληση, καί στή συνέχεια ὁ πρωτοσύγκελλος ἐκφώνησε «μικρόν, πατριωτ-ι-κόν καί συγκινητικόν λογύδριον, προτρέψας τούς κατοίκους εἰς τόν ὑπέρ πατρίδος καί ἐλευθερίας ἀγῶ-να».

Ἡ ἐπανάσταση τῶν Ναουσαίων εἶχε οὐσιαστικά ξεκινήσει. Ἡ πίστη τους στόν Θεό

καί στά ἰδανικά τῆς πατρίδας καί τῆς ἐλευθερίας τούς ὥθησε νά ἀποφασίσουν νά θυσιά-σουν τά πάντα. Προνόμια, περιου-σίες, οἰκογένειες καί τήν ἴδια τους τή ζωή. Πίστευαν βαθειά στόν Θεό καί στή δύναμή του. Πίστευαν στήν κραταιά προστασία του καί στή δικαιοσύνη του. Καί γνώριζαν ὅτι ὁ ἀγώνας τους ἦταν δίκαιος, γιατί θυσίαζαν τό προσωπικό τους συμ-φέρον γιά τό κοινό καλό, γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος καί τῆς πίστεως. Καί τό ἀπέδειξαν μέ τό θάρρος καί τήν τόλμη τους, τό ἀπέδειξαν μέ τήν ἀποφασιστικότητα καί τή γεν-ναιότητά τους τήν ὥρα τῆς μάχης ἀλλά καί τήν ὥρα τοῦ θανάτου καί τοῦ μαρτυρίου τους.

Τιμώντας φέτος τή συμπλήρωση 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ναούσης καί τοῦ ὀλοκαυτώματός της, τιμοῦμε καί ἀναμιμνησκόμεθα σήμερα, Κυ-ριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν κήρυξή της σάν σήμερα στόν τότε μητρο-πολιτικό ναό τοῦ ἁγίου Δημητρίου.

Τιμοῦμε τήν πίστη καί τή φιλο-πατρία τῶν προγόνων μας καί ἐμπνε-όμεθα ἀπό τό ἥρωικό παρά-δειγμα τῆς τόλμης καί τῆς θυσίας τους σέ μία ἰδιαίτερα κρίσιμη ἐπο-χή γιά ὅλο τόν κόσμο μας.

Τούς τιμοῦμε, ἐκφράζοντας τήν εὐγνωμοσύνη μας, γιατί χάρη στή δική τους πίστη καί στή δική τους γενναιότητα ζοῦμε ἐμεῖς ἐλεύθε-ροι καί μποροῦμε νά μνημονεύ-ου-με τή θυσία τους καί νά καυχώ-μεθα γιά τήν πίστη καί τόν ἥρωι-σμό τους. Ἄλλωστε ἀπέδειξαν μέ τόν ἀγώνα τους ἀλλά ἀπέδειξαν καί μέ τή θυσία τους ὅτι ἦταν καί καλοί πατριῶτες καί καλοί χριστιανοί, διότι αὐτός ὁ ἀγώνας ἔδωσε στήν Ἐκκλησία δύο χιλιάδες περίπου νεομάρτυρες, ἐκτός ἀπό τούς ἐθνομάρτυρες, οἱ ὁποῖοι τιμοῦν τήν πόλη μας καί τήν πατρίδα.

Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν.







Δείτε περισσότερες ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ [εδώ](#)